

Горо, горо, зелена си,
За хайдути сгодена си,
Лѣтѣ съ листи ги покривашъ,
Съ птичи пѣсни ги прѣспивашъ.
Зимѣ имъ си черна ѹ грозна,
Черна ѹ грозна кат' душманка —
Блазѣ на тозъ който има
Вѣрна и добра ступанка ;
Домъ домува той безъ злоба,
Тя му ѹ вѣрна чакъ до гроба.
За менъ ли се даде, Боже,
Да се скитамъ по горитѣ ?
По горитѣ · планинитѣ !

По-добрѣ е да гладувамъ,
Да спѣх на полето,
Отъ колкото въ царски дворецъ
Да сѣмъ въ къшето!

По-добрѣ е да сѣмъ дришавъ,
Да тѣрпѣх неволя,
Отъ колкото да ямъ бюрекъ
По царската воля.

По-добрѣ е на Балканѣ
Да бѫдѫ свинаринъ,
Отъ колкото при султанѣ
Да сѣмъ хазнаторинъ.

Л. К-ев.
